

ἐ τὸ φῶς τση ἐμέρωνε τοῦ δάσου ἢ ἀγριάδα». **2)** φόβος, ἢ φρίκη, τὴν ὁποίαν αἰσθάνεται τις ἀντι-
ρῶν φοβερὸν τι Σῦρ. Τῆν. — ΚΠαλαμ. Βωμ. 178:
ἐ μού φέρνει ἀγριάδα (δὲν μού προξενεῖ φόβον) Σῦρ.
ἄγιερ' σ' δίν' ἀγριάδα, ἔνα μπράμα ἀνόλπιστο (τὸ δαι-
μόνιον σου ἐμβάλλει ἕνα φόβον...) Τῆν. || Ποίημ.

Φωτιά βραδινή, μέρεψε | τῆς νύχτας τὴν ἀγριάδα
Παλαμ. ἐνθ' ἀν. **3)** Μεταφ. ἢ τραχύτης τῆς ἐπιφα-
σίας, ἢ ἔλλειψις λειότητος Εὐβ. (Κονίστρ. κ. ἀ.) Προπ.
Κύζ.) Σῦρ. (Ερμούπ.) κ. ἀ.: Πλάνισέ το λιγάκι νὰ τοῦ
ποῖς τὴν ἀγριάδα Κύζ. Τὰ ποιήρια ἔχουν ἀγριάδα ἀπὸ
πρω Κονίστρ. **β)** Ἡ τραχύτης τοῦ δέρματος, ἐπὶ
ὁρέσσοντος Χίος κ. ἀ. **4)** Ἡ τραχύτης ἐν τῇ γεύσει,
στρυφνότης, ἐπὶ οἴνου καὶ ἄλλων ὑγρῶν Μέγαρ. κ. ἀ.:
Τοῦτο τὸ κρασί ἔχει μιὰ ἀγριάδα ἢ φέρνει μιὰ ἀγριάδα 'ς τὸ
στόμας.

ἀγριαδεᾶ ἢ, Κάρπ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀγριάδι.

Ἀλιεία ἀγριαδιῶν, εἶδους σηπιῶν: Πάμε 'ς τὴν ἀγριαδεᾶ.

ἀγριάδι τό, Ζάκ. Κάρπ. Πελοπν. (Ἀρεόπ. Μάν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀγριάδα (Ι).

Ι) Ζῶν θαλάσσιον, εἶδος τι σηπίας, ἀλιευόμενον τὴν
νύκτα, πιθανῶς ὁ τῶν ἀρχαίων τεῦθος Ἀρεόπ. ΙΙ)
Τόπος ἄγριος, ἀκαλλιέργητος Ζάκ. Πελοπν. (Ἀρεόπ.
Μάν.) **[**]**

ἀγριαδῖνα ἢ, Θράκ. (Γανόχ. Σαρεκκλ. Σκοπ.) Προπ.
(Κούταλ.) ἀγριαδῖνα Δαρδαν.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀγριάδα (Ι).

Ι) Εἶδος σταφυλῆς μὲ χονδράς καὶ ἐπιμήκεις ρᾶγας
κλήματος ἡμιαγρίου καὶ ἐλάχιστα καρποφοροῦντος Δαρ-
δαν. Θράκ. (Γανόχ. Σκοπ.) Προπ. (Κούταλ.) **2)** Συνεκδ.
ἄμπελος ἄκαρπος Θράκ. (Σαρεκκλ.): Τὸν πούλ'σι ἐν' ἀμπέλ'
ἀγριαδῖνα (πούλ'σι = ἐπώλησε).

ἀγριαδολογῶ ἀμάρτ. ἄγριουλογῶ Μακεδ. (Κατα-
φύγ.)

Ἐκ τοῦ ἀμάρτ. ἐπιθ. ἀγριαδολόγος.

Συλλέγω τὴν ἀγριάδα ἀπὸ τοῦ ἐσπαρμένου ἀγροῦ.
Συνών. βοτανίζω.

ἀγριάζω ἀγν. τόπ.

Τὸ μεσν. ἀγριάζω. Πβ. Ἡσύχ. «ἀγρίαζε' ἄγριος
ἴσθι».

Δυσανασχετῶ, ὀργίζομαι: Ἄσμ.

Καὶ τί'χεις, ὦ κακόγνωμη, καὶ ὅταν μὲ δῇς, ἀγριάξεις;

ἀγριαίνω ἀγν. τόπ. ἀγραίνω Πόντ. (Σάντ. Χαλδ.
κ. ἀ.) ἀγριαίνω Κρήτ.

Τὸ ἀρχ. ἀγριαίνω. Ἰδ. Κορ. Ἀτ. 2,12. Ἡ λ. καὶ
παρὰ Πορτ.

Ἀμτβ. γίνομαι ἄγριος, ὀργίζομαι, παροξύνομαι Κρήτ.
Πόντ. (Σάντ.) Χίος: Ἀγρίανενε τὸ μουλάρι κ' ἐφυγένη Κρήτ.
Ἡ σημ. καὶ ἀρχ. Πβ. Πλάτ. Συμπόσ. 173d «ἀεὶ τοιοῦτος
εἰ'σαντῶ τε καὶ τοῖς ἄλλοις ἀγριαίνεις πλὴν Σωκράτους».
Συνών. ἀγριεύω, θυμῶνω. Καὶ μεβτ. κάμνω τινὰ νὰ
γίνη ἄγριος, παροξύνω, ἐμβάλλω εἰς ὀργήν, ἐξοργίζω,

Πόντ. (Χαλδ. κ. ἀ.) Χίος: Κρῖμαν ἐν', μ' ἀγραίνεις τὸ παιδὶν
(τὸ μ' ἀγραίνεις ἐκ τοῦ μὴ ἀγριαίνεις) Χαλδ. Ἡ σημ. καὶ
μεταγν. Πβ. Κάσσ. Δίωνα 44,47 «οὔτ' ὀργή τις αὐτὸν
ἠγρίανεν οὔτε εὐπραγία διέφθειρεν».

ἀγριακόνα ἢ, Πελοπν. (Μάν.)

Μεγεθ. τοῦ οὐσ. ἀγριάκονο.

Τὸ ἀγριάκονο, ὁ ἴδ.

ἀγριάκονο τό, Πελοπν. (Μάν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. ἀκόνι.

Εἰδικὸς λίθος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἀκονίζονται τὰ μαχαί-
ρια. Πβ. ξυραφάκονο. Ὁ πληθ. Ἀγριάκονα τοπων.
Πελοπν. (Ἀρκαδ.)

ἀγριαλίδα ἢ, Κέρκ.

Ἀγνώστου ἐτύμου.

Ι) Τὸ φυτὸν περιαλλόκαυλον τὸ ἀρουραῖον (convol-
vulus arvensis) τῆς τάξεως τῶν περιαλλοκαυλωδῶν
(convolvulaceae), ἴσως ἢ ἱασιώνη τοῦ Θεοφρ., ἢ ἐλξίνη
ἢ τὸ κισσάμπελον τοῦ Διοσκορ. Ἰδ. ΠΓεννάδ. 763. **2)**
ἴσως τὸ φυτὸν καλυκόστεγον τὸ φραγμόφιλον (convol-
vulus sepium). Ἰδ. ΘΧελδράιχ 61 καὶ ΠΓεννάδ. 427.
Συνών. ἀγριολάδα ἀπὸ τοῖς φράχτες (ἴδ. ἀγριολάδα),
καμπανέλλα, περιπλοκάδι. **3)** ἴσως τὸ φυτὸν
convolvulus species ΘΧελδράιχ ἐνθ' ἀν.

ἀγριαλισφακῆ ἢ, ἀγν. τόπ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. ἀλισφακῆ.

Ἀγρία ἀλισφακῆ, ἐλελίσφακον τὸ καλυκῶδες (salvia
calycina) ΘΧελδράιχ 69 καὶ ΠΓεννάδ. 8 καὶ 300. Ἰδ.
ἀλισφακῆ.

ἀγριαλογατῖνα ἢ, ἀμάρτ. ἀγριαλοατῖνα Νάξ. (Ἀπύ-
ρανθ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. ἀλογατῖνα.

Μεγαλόσωμος φορβάς ἀγρία, ἀτίθασος: Σὰν ἀγριαλο-
ατῖνα κάνεις, καμένη, ὁδὲν πορπατῆς! (ἐπὶ γυναικὸς μεγαλο-
σώμου, ἀσχήμου, θορυβώδους).

ἀγριάλογο τό, κοιν. ἀγριάλοο Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. ἀλογο.

Ὁ ἄγριος ἵππος, ὁ ἀτίθασος, ὁ ἀκαταδάμαστος
ἐνθ' ἀν.: Τί ἀγριάλογο εἶν' αὐτό; Δὲ 'μπορεῖ ξένος νὰ τὸ
καβαλλικέψη κοιν.

ἀγριαμάραντος ὁ, ἀμάρτ. ἀγριομάραντος Κάρπ.
ἀγριαμάραντο τό, Ἡπ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. ἀμάραντος,
παρ' ὁ καὶ ἀμάραντο.

Ι) Τὸ ἄγριον φυτὸν ἀμάραντος Ἡπ.: Ἄσμ.

Ἐκεῖ 'ναι τ' ἀγριαμάραντο καὶ ἄλλα δυὸ βοτάνια,
τὰ τρών τ' ἀλάφια καὶ ψοφοῦν,
τ' ἀρκούδια καὶ μερώνονν.

2) Εἶδος φυτοῦ τῶν ὀρέων ὁμοίου πρὸς τὴν ἐλελί-
φασκον μὲ κίτρινα ἄνθη Κάρπ.: Ἄσμ.

Θωρεῖς τὸν ἀγριομάραντο 'ς τὸν ἐγκρεμ-μὸ ποῦ στέκει.

